

Tesouros novos e vellos

Cando o cometa pasa, os tesouros enterrados tremen e descóbreanse.

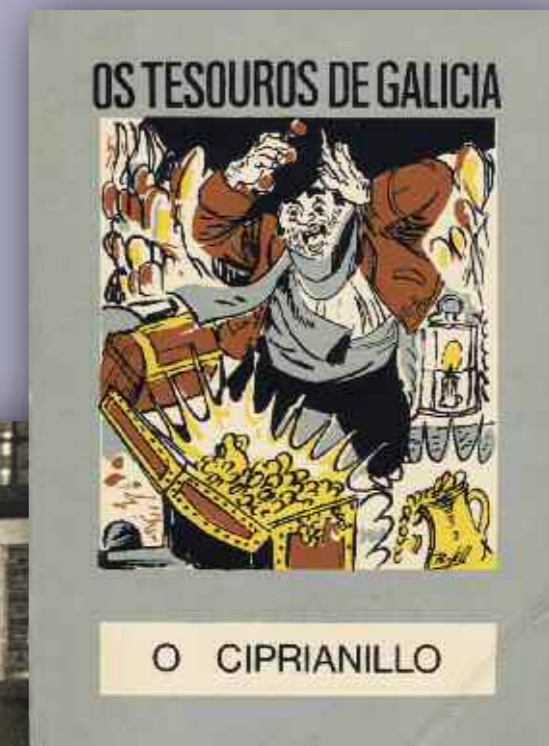
10

Para imaxinar e atopar tesouros é requisito fundamental ter fe. Como home crente que era, Cunqueiro cría no misterio relixioso e máxico, máis aínda, cría nos mitos. Seguindo a Vicente Risco, aseguraba que para comprender os mitos había que posuír “unha especie de fe clara, capaz de obrigar ao corazón e á mente do home a realizar determinadas accións, determinados ritos”. De entre estes, cativárono especialmente os da caza de tesouros, comúns nas terras galaicas.

Cunqueiro era afeccionado ao tarot e aos horóscopos. Na súa etapa de director de *Faro Deportivo* botáballes as cartas aos equipos de fútbol galegos

Malia o importante papel que xogou na literatura galega de posguerra, o seu nomeamento como membro da Real Academia Galega chegou relativamente tarde: o 23 de abril de 1961. Pasados dous anos, en 1963, fíxose efectivo coa lectura do seu discurso de ingreso, *Tesouros novos e vellos*, un tratado dos tesouros galaicos

O libro de san Cibrán, *O Ciprianillo*, é unha das máis famosas guías de tesouros agochados

En Mondoñedo, o día do seu ingreso na Real Academia Galega

No niño novo do vento | Cen anos con Álvaro Cunqueiro | 1911-2011

Cantiga

No niño novo do vento
hai unha pomba doirada
meu amigo!
Quen poidera namorala.

Canta o luar i-o mencer
en fruta de verde olivo
Quen poidera namorala
meu amigo!

Ten ares de frol recente
cousas de recén casada
meu amigo!
Quen poidera namorala.

Tamén ten soma de soma
i-andar primeiro de río
Quen poidera namorala
meu amigo!

Nós 139-144, 1935